

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 142

CLEVELAND, O. MONDAY MORNING, JUNE 17, 1940

LETO XLIII. — VOL. XLIII.

Nemci so zavzeli Verdun Magenot črta je zlomljena

Nemci so prekorčili reko Reno vzpričo topovskega ognja iz Magenot linije. — V Parizu pripravljajo versajsko palačo za Hitlerja.

FRANCOSKA VLADA JE Odstopila

Bordeaux, 17. junija. — Danes zjutraj (v ponedeljek), se je sestala nova francoska vlada, kateri načeljuje 84 letni maršal Petain, da določi nadaljnje korake vlade potem, ko je odstopila vlada premierja Reynauda. Reynaud je odstopil, kakor je zagrozil da bo, če vlada ne sprejme odločitve, da se "bori do konca." Novi francoski minister zunanjih zadev, Paul Badouin, je takoj poklical k sebi francoskega in španskega poslanika in jima izročil tajne dokumente.

Včeraj, v nedeljo, se je vršilo skoro ves dan posvetovanje vladnega kabineta. Proti večeru je premier Reynaud naznanil, da odstopi. Kakor se govori, Reynaudov kabinet odstopil potem, ko se je razpravljalo o nujni poslanici, ki jo je poslal angleški premier Churchill, ki se nahaja nekje v Franciji. Vsebina poslanice ni znana, toda vsekakor mora biti zelo važna. Vsak čas se pričakuje, da bo francoska vlada podala izjavo, če se bo armada borila naprej, ali se bo podala Hitlerju.

Bordeaux, 16. jun. — Nemška armada se je zagnala preko reke Rene, naravnost v ogenj topov iz Magenot linije. 100 milj. zapadno od tega kraja so pa nemške čete prekorčile reko Seine. Francozi se branijo z vso furijo, toda očividno brez uspeha.

Nekje v Franciji so se sestali k dolgemu posvetovanju predsednik francoske republike, Lebrun, premier Reynaud, vrhovni poveljnik Weygand, admiral Darlan in poveljnik zračne flotile, Vuillemin. Posvetovali so se glede kritičnega položaja in ba je sklenili, da Francija ne bo sprejela premirja brez Anglije.

Na kraju, kjer so nemške čete prebrodile reko Reno, kakih 40 milj. severno od Basla, Švica, so Francozi razstrelili velik nasip, da bi ta kraj poplavlili. Toda kljub temu niso mogli pregnati Nemcev s tega kraja.

Na kak način so Nemci tukaj prešli preko Rene, ni znano, toda vojaški strokovnjaki trdijo, da so napravili s tem neverjetno drzen čin, ki si ga podstopijo samo ljudje, ki jim ni nič za življenje.

Medtem, ko so nemške čete napadle Magenot linijo severno od Švicarske meje, se pa bliža druga nemška armada od zapadne strani, da pride Magenot liniji za hrbet.

Ob Rokavskem prelivu prodirajo Nemci južno od pristanišča Havre. Toda tukaj jih Francozi precej zadržujejo.

Berlin, 16. jun. — Nemško vrhovno poveljstvo poroča, da so čete zavzele Verdun, največjo francosko trdnjavo, s čemer je neizogiben padeč Magenot linije samo vprašanje časa. Glede govorice, da bo Nemčija sklenila poseben mir z Francijo, trdijo nemški vladni krogi, da o tem ni nobenega vprašanja in nemška armada bo zasledovala sovražnika, dokler ga popolnoma ne stre.

Glede stališča francoske armade pravijo Nemci, da morajo zdaj Francozi zbrati svojo razkropljeno armado južno od Pariza, obenem morajo dati vso pomoč Magenot liniji in tretjič

NAJNOVEJŠE VESTI

MOSKVA, 16. junija. — Sovjetska vlada je danes uradno naznanila, da sta se podali Estonija in Latvija ruski zahtevi, da sme poslati vojaštvo preko njih ozemlja. Latvija in Estonija sta pripravljene sestaviti nove vlade, ki bodo prijazne ruski politiki. Rusija bo takoj poslala vojaštvo v neomenjenem številu v ti dve državi.

BASEL, 17. junija. — Nemške mehanizirane čete so glasom najnovejših poročil skoro popolnoma obkrožile Magenot linijo. Za njenim hrbtom so dospeli že 50 milj. do švicarske meje.

BORDEAUX, 17. junija. — Hitlerjeva armada, 150 divizij, broječa do 2,000,000 mož, se vala od Pariza vzhodno, da popolnoma obkroži Magenot linijo. Z gotovostjo se trdi, da je francosko poveljstvo na skrivnem vzelo skoro že vse vojake iz Magenot linije in jih poslalo k ostali armadi. Magenot linijo je branilo do pol milijona mož. Po mestu se je danes zjutraj raznesla govorica, da so ponehali vsi boji med nemško in francosko armado.

NEW YORK, 17. junija. — Denes zjutraj je poročala neka francoska radijska postaja, da so francoski letalci popolnoma razdejali industrijski del italijanskega mesta Turin. — Danes zjutraj se tudi poroča iz Francije, da je odstopila romunska vlada premierja Tatarescu.

Nemčija bo zasedla Islandijo

Stockholm, 17. junija. — Razne vesti javljajo, da namerava Nemčija zasedati otok Islandijo, ki se nahaja 500 milj. od Škotske. Od tukaj bi potem napadala Anglijo. V ta namen je odposlala Nemčija večje število vojaštva v Norveško. Nekateri so mnenja, da se je to zgodilo radi ruske okupacije Litvinske. Nemčija je poslala ojačenja v vsa važnejša norveška mesta, kot Oslo, Bergen, Trondjem in Stavanger. Kot znano, je Anglija takoj zasedla Islandijo, ko je vpadel Hitler v Norveško.

V koliko nas bodo novi davki prizadeli

Washington, D. C. — V naslednjem je v kratkem razloženo, v koliko bo prizadeta povprečna družina po novih davkih, ki bodo skoro gotovo odobreni v kongresu.

Pričenši s 1. julijem se bo podražil gazolin za pol centa pri galonu. Davki na cigare in cigarete se bodo zvišali za 16 1/3 centa, kar se bo čutilo najbrže tudi pri prodaji na drobno. Davki na zvečilni tobak se ne bodo zvišali, ker se tega tobaka vedno manj kupuje.

Vsi federalni prodajni davki, ki so bili naloženi pred leti samo "začasno" in že štirikrat od takrat ponovljeni, se bodo podaljšali do leta 1945 ter se pri tem še zvišali za 10 odstotkov.

Vse vstopnine za gledišča, ki so v ceni več kot 31 centov, se bodo po 1. juliju zvišale za 10 odstotkov. Federalni davki se

Tri evropske države so se ogasile z denarjem in plačale Zed. državam na dolg

Washington, 15. jun. — Samo tri evropske države so se spomnile svojih obligacij napram Zed. državam. Finska je plačala v polnem, kakor se je obvezala, da bo plačevala vsak termin. Druga država je Romunska, ki je ponudila \$100,000, kot prvo plačilo na svoj dolg od leta 1932. Madžarska je pa plačala \$9,828 na svoj dolg. Ostalih devet evropskih držav ni plačalo nič.

Finski poslanik Procope je odplačal \$159,398, kakor znaša odplačilo po dvakrat na leto, čeprav je ameriški kongres dovolil, da Finski deset let ni treba plačati nič na dolg. Romunska dolguje Zed. državam \$14,128,181 in zdaj je ponudila \$100,000 pod pogojem, da se napravi med obema vladama nova pogodba za odplačevanje.

Finski poslanik je rekel, da je njegova domovina hvaležna kongresu Zed. držav, ki vidi težaven položaj dežele, ker je podaljšal rok za odplačilo na dolg. Toda Finska se ravna po principu, je rekel poslanik, da izpolni svoje obligacije kljub vsem težkočam radi zadnje vojne.

Senat je sprejel predlog proti propagandi v armadi in mornarici

glasoval za predlog, ki določa posebno stroge kazni glede protiameriške propagande v mornarici in armadi in ki določa registracijo in odtise prstov nedržavljanov. Zbornica je tudi sprejela dodatek, ki določa ostre kazni proti onim, ki se ne bi registrirali. Predlog bo poslan v poslansko zbornico v nadaljno akcijo.

Senator Connally iz Texas je govoril, da bo ta postava zlasti namenjena proti tujezemski propagandi v ameriški armadi, mornarici in obrežni straži. Namenjena je proti komunistom in drugim, ki propagirajo padeč ameriškega sistema vlade.

Kdor bi ščuljal v armadi ali mornarici za nepokorščino, nelojalnost, upor in protiv v službi, bo kaznovan z \$10,000 globe in 10 let zaporom. Postava vsebuje točke za deportacijo nedržavljanov, ki se pregreše zoper to postavbo. Če bo predlog sprejet v obeh zbornicah, se bodo morali vsi nedržavljanji registrirati in vzelo se bo odtise njihovih prstov.

Senat je odobril velike vsote za relief

Washington. — Po petdnevni debati je senat sprejel relifno predlogo ter isto poslal v poslansko zbornico v odobritev. Vsega skupaj je senat odobril \$1,224,791,357. V tem je zapopadna tudi vsota \$50,000,000, kar bo lahko potrošil predsednik za nakup zdravil in raznih potrebščin ter jih poslal potom Rdečega križa beguncem v Evropo.

bodo zvišali za ne manj kot 10 odstotkov na sledeče predmete: samokrese, avtna gumasta kolesa, tube, toaletne potrebščine, avtomobile in njih dele, radije, mehanične ledenice, na olje za mazanje, igralne karte, žveplenke, vina, žganje in pivo.

Dohodninski davki, ki bodo plačljivi 15. marca prihodnjega leta, se bodo avtomatično zvišali za 10 odstotkov in to posameznikom in korporacijam. Vsaka oseba, ki zasluži na leto \$800 ali več, bo morala predložiti davčno polo in če nima odvisnih ali drugih izjem, bo morala plačati davek na dohodke od dohodkov nad \$800.

Vsaka oženjena oseba, ki zasluži \$2,000 ali več na leto, bo morala predložiti davčno polo in plačati davek nad to vsoto, ako nima izjem.

Vsaka korporacija, ki ima čil

Rusija ne pusti Turški napovedati vojne

Ankara, Turška. — Turška vlada je naznanila vsem tujezemskim zastopnikom, da ostane zadržanje Turške nespremenjeno, to je, da za enkrat še ne bo šla v vojno. To sporočilo je prišlo v javnost takoj zatem, ko je dobila Turčija besedo iz Moskve, da Sovjetija raje vidi, da Turška ne gre v vojno, ker ne želi, da se raztegne vojna tudi na Balkan.

V diplomatskih krogih se je takoj začelo govoriti, da vlada popoln sporazum med Rusijo, Nemčijo in Italijo glede Balkana. Turška ima zavezniški pogodbo, da jim bo šla na pomoč takoj, če bi bili napadeni v Sredozemskem morju. Obenem ima pa pogodba določbo, da Turška ne bo šla v vojno proti Rusiji.

Prometna nesreča

Trije moški in ena ženska so bili sinoči ubiti v North Royalton v bližini Clevelanda, ko sta na cestnem križišču trčila dva avtomobila. Ubiti so bili: Peter Gorupec, Mrs. Susan Stropel, Anton Tossman in George Junich. Težke poškodbe so pa dobili: Emil Gorupec, Helen Gorupec, Daniel Zenimec in Ernest Fegis. Gorupec, katerega dom je na 10413 Almira Ave, se je z družino vračal s piknika, ko je privozil od stranske ceste avtomobil, v katerem so bili štirje mladi fantje: Junich, Tossman, Zenimec in Fegis. Kot pravi policija, bi bil moral avtomobil, v katerem so se vozili ti fantje, na križišču ustaviti.

Rusija je zasedla Litvo

Predsednik Litvinske, Antanas Smetona, je zbežal v Berlin pred ruskimi četami. Med diplomati se govori, da je pohod Rusije na Litvinsko znamenje, da se Sovjetija utrjuje proti Nemčiji.

Berlin, 16. jun. — Poroča se, da se Moskva že keša svoje zveze z Nemčijo, ki se je ugnezdila sednik Litvinske republike, Smetona, ki ga je spremljalo več njegovih kabinetnih uradnikov. V Berlinu niso videti posebno nemški meji na Poljskem. V baltičkih provincah se že splošno govori, da bo Rusija kmalu napredovala iz poveljala vojno Nemčiji. Značilno je tudi to, da je Rusija poslala svoje čete na Litvinsko takoj potem, ko sta dospela v Moskvo francoski in angleški poslanik.

Ko je Rusija izročila Litvi ultimatum, da ji dovoli prost prehod v Litvi, Estoniji in ruskim četam čez njeno ozemlje, ni niti čakala na odgovor; ampak je takoj poslala svoje čete tje.

Z italijanske fronte

Rim, 16. jun. — Italijanski viri poročajo, da italijanske čete prodirajo v provinco Savoy na južni švicarski meji. Ob istem času se pa poroča, da so francoski zrakoplovci bombardirali več italijanskih mest, pri čemer je bilo ubitih 11 oseb in 52 jih je bilo ranjenih.

Italijanske čete so baje prodrle že precej daleč v francosko ozemlje in da skušajo obkrožiti Nicoe ob Rivieri. Druga italijanska kolona pa prodira v provinco Savoy, katero je Italija itak vedno zahtevala zase. Štiri italijanske divizije prodirajo tukaj, katerih premikanje se pa drži strogo tajno.

Ob morju prodirajo laške čete le počasi, ker je prostor ozek in imajo Francozi tukaj močno obrambo.

Uradno se poroča, da je zavezniška mornarica streljala na Genovo, letalci so pa bombardirali včeraj Turin in Benetke. Italijanska podmornica je potopila egiptovskega letalca.

Predsednik Roosevelt je obljubil zaveznikom vso pomoč razen v vojaštvu

Washington, D. C. — Predsednik Roosevelt je odgovoril na zadnji apel francoskega premierja za nadaljno pomoč Franciji, kom. Predno je Roosevelt podal da se bo podvojilo pošiljanje municije, toda edino kongres lahko odloči, da se da tudi pomoč v vojaštvu.

Dokler se bodo Francozi borili za svojo svobodo, je rekel Roosevelt, so lahko zagotovljeni, da se jim bo poslalo vedno več letal, topov in municije iz Zed. držav.

"Toda," je poudarjal Roosevelt, "ta obljuba ne vsebuje vojaške pomoči. Samo kongres ima moč to dovoliti." To je bilo prvič, da je Roosevelt sploh omenil pomoč v vojaštvu zaveznika za nadaljno pomoč Franciji, kom. Predno je Roosevelt podal da se bo podvojilo pošiljanje municije, toda edino kongres lahko odloči, da se da tudi pomoč v vojaštvu.

Dokler se bodo Francozi borili za svojo svobodo, je rekel Roosevelt, so lahko zagotovljeni, da se jim bo poslalo vedno več letal, topov in municije iz Zed. držav.

"Toda," je poudarjal Roosevelt, "ta obljuba ne vsebuje vojaške pomoči. Samo kongres ima moč to dovoliti." To je bilo prvič, da je Roosevelt sploh omenil pomoč v vojaštvu zaveznika za nadaljno pomoč Franciji, kom. Predno je Roosevelt podal da se bo podvojilo pošiljanje municije, toda edino kongres lahko odloči, da se da tudi pomoč v vojaštvu.

Slovinci se postavijo

Na Colinwoodski višji šoli je letos graduiralo nič manj kot 108 naših mladih Slovencev in Slovenk. In izmed teh jih je bilo 19 odličnjakov. Vseh graduirancev je bilo pa 504.

Seja staršev in članov

Danes ob šestih je seja članov mlad. pevskega zbora SDD na Waterlode Rd. Ob 7:30 je pa seja staršev. Več važnih stvari je na programu, zato je potrebno, da se vsi udeležijo.

Važna seja

Jutri večer se vrši v sobi št. 4 SND mesečna seja Slavčkov. Starši so prošeni, da se udeležijo, če jim je obstoj zbora kaj pri srcu. Starše se tudi prosi, da pošiljajo otroke k pevskim vajam, ki se vrše ob času počitnic ob četrtkih ob dveh popoldne.

Pobiranje asesmenta

Danes zvečer bo od 6 do 7 v stari šoli sv. Vida pobirala asesment tajnica društva Marije Magdalene, št. 162 KSKJ.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašaleh: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 142 Mon., June 17, 1940

Slovenijo nam hočejo ukrasti

"Danes, ko je Nemčija dosegla svoje meje, ko je vstala srbska nadobudna nacija, se je politično ekonomsko življenje Obdonavja spremenilo in stremi po svoji naravni nacionalni ureditvi. Predstavlja se v treh različnih ekonomskih političnih tvorbah: srbski, nemški in italijanski. Iz tega razloga se zahteva čimprej zadržitev Kranjske z Italijo, ne da bi se kakorkoli spreminjalo madžarsko ali nemško mejo. Ko se enkrat močno uredi venetsko-nemški promet z Benetkami in Trstom po aneksiji Kranjske, se vpostavi med Srbi, Hrvati in Italijani v Jadransko morju mir."

Tako modruje "veliki učenjak" in nadaljuje: "To je potrebno razumeti, kajti še danes so mnogi prepričani iz samega čustva o italijanstvu Dalmacije in slovanstvu Kranjske."

Vneti italijanski patriot pohvali tudi pesnika D'Annunzia, ki je zavzel Reko: "D'Annunzio se je izkazal kot velik politični genij, toda bil je preveč pesnika, da bi do dna čutil ekonomijo narodov in da bi razumel italijansko jugoslovanski problem. Imel je moč, da je položil Reko v roke Italije, ko je rivendiciral italijanstvo tega mesta. Tega ni razumel nihče, kajti drugače ne bi prišlo do absurde koncepcije, da se je prej cvetoče mesto razkrojilo na dvoje."

Nato obrne možak svoj glas zopet do Srbov: "Jugoslovansko srce ne sme biti v Kranjski. Ono, ki se je rodilo srbsko, bje močno v Beogradu, v krepkem mestu in polnem življenja, nadkraljuje v prihodnosti Dunaj, ker so njegovi sinovi polni življenja. Resni Srbi bodo govorili Hrvatom, Bolgarom in Madžarom in Rim bo v njihovi bližini; njih diplomacije bodo rešile skupno zadevo. Jasno je, da je najboljši trpeča zona ona, kjer živijo prebivalci Hrvatske in Kranjske in dokazuje, da ti dve jugoslovanski ljudstvi ne moreta živeti skupno v kraljevini SHS ker v Ljubljani doni krič "Živijo Jugoslavija," v Zagrebu pa "Živijo Hrvatska."

"Julijska razmejitev in srbsko-hrvatska je smrtno pretrgala vse žile, ki so vezale Kranjsko na Julijo (Krajinu) in Hrvatsko na Madžarsko. Julija je to malo čutila, ker je pritisnjena na Italijo. Ali uboga Kranjska, podvržena med Italijo in Nemčijo ter Trstom, čuti anemijo v svojih žilah. Njeno gospodarstvo je zrušeno, isto velja za Hrvatsko. Julija in Trst sta uničena in samo zato vse ta bogata fantazija in velikodušna skrb Italije za blagostanje Kranjske in Hrvatske."

In tu se mož spozabi ter žali Slovence in njihove voditelje: "Nerazumno sovraštvo, ki je neutemeljeno in ki ga ni bilo, ustvarjeno od Avstrije kot inštrument njenega vladanja, je stoletja napolnjevalo Slovence in Italijane v Venetu. (In kdo neti to sovraštvo danes v našem Primorju? op. ured.) In na eno še danes zatemnjuje pogled evropskih diplomacij in posebno pogled "liderjev" slovenskih intriganov, ki so še vedno pod vplivom habsburške narkoze."

Potem "veliki učenjak" nakratko prereže mejo med Slovenci in Hrvati, ko pravi: "Le Hrvatska more ostati s Srbijo v isti državi, naslonjeni na Hrvatsko. Toda Kranjski, ki je toliko let živela z Obdonavjem in ki se morda danes boji nordijskega Nemca, ne ostane drugega, kot združitev s svojo učiteljico Rimom, ki ji je dala početek življenja, ko ji je dala Kristusovo vero."

To je najnesramnejše mesto pisca, ki hoče našo celo vero vpreči v italijanski voz, čeprav nam ta vera v prvi vrsti nalaga, da ostanemo zvesti sebi in svoji svobodi ter svojemu costojanstvu svobodnega slovenskega naroda.

Le dušno bolan človek more zapisati kaj takega, kot je v naslednjem stavku: "Duce, ki mu Ljubljana in bratska Srbija pomaga, razpolaga z osjo Rim-Berlin, to je čudovita osnova evropskega zdravja (?), ki naj odstrani patološko stanje Kranjske, katero sili Slovence k tarnanju s krikom "Živijo Jugoslavija" in Hrvate s krikom "Živijo Hrvatska." On (duce) more prve (Slovence) prav lahko pripeljati v sožitje z Italijani, ki jih srčno pričakuje s svojimi Galci, Langobardi in Saraceni, Somiti in Lukanci, ki žive srečno (?) že več stoletij na polotoku."

Zares je ganljivo in človek bi se stopil v solzah same hvalečnosti, da nam gospod pisec daje tako pravico do usode, ki so jo bili deležni Langobardi in Saraceni.

In da smatra ta visoki "znanstvenik" "Kranjce" tako neumne, da bodo poljubili palico, ki šviga že nad njihovim krvjo ob Soči, je dokaz, da imamo opravka z norostjo teorije o življenjskem prostoru velikih narodov. Resnična tendenca italijanskih apostolov o življenjskem prostoru italijanskega naroda pa ni le Kranjska, marveč cela Jugoslavija, kar dokazuje razprava v reviji "L Impero," ki ji je dodan tudi jasan zemljevid. Posest Slovenije sili prirodno vsakega tujca k nadaljnjemu osvajanju na severu in jugoslovanskem jugu. Tega se zaveda tudi pisatelj "Carniola Italiana," ki danes še dela poklone pred Hrvati in Srbi, toda če bi enkrat prišel potom Slovenije v njihovo bližino, bi začel zopet dokazovati, da spada "upravičeno" tudi Hrvatska in Srbija k Italiji.

Pisateljeva teza: La Carniola 1 italiana (Kranjska je italijanska) bi še nekaj držala, če bi šlo za luno in zvezde in ne za zemljo, ki je last narodov, ki sami odločujejo o svoji usodi.

Iz teh treh člankov lahko vidimo, kaj čaka Slovenijo, če zmagata v Evropi Hitler in Mussolini.

Kaj je Hitlerjev načrt?

(Izvirno poročilo iz Ljubljane)

I

Ustvariti veličino Nemčije na ruševinah slovanstva. To Nemčijo obdati z jeklenim obročem vazalnih držav, kar bi pomenilo zavojevanje vse Evrope; zasesti vsa vodilna mesta v upravi drugih kontinentov to je usuzniti nemški volji ves svet. Ko bo to doseženo, uvedi nov socialni red: razred nemških gospodarjev, Herrenvolk in razred sužnjev. Uničiti vse vere, kajti Bog je lahko samo eden—nemški bog; voditelj pa samo eden, nemški voditelj, za sedaj Hitler. Pri tem je treba postopati tako radikalno, z vsemi sredstvi, brez vesti, da bo na tleh vse svet in da bo obstoj te nemške moči zasiguran najmanj 1,000 let. Če bi se ta načrt ponesrečil, mora z Nemčijo vred propasti vsa Evropa, po možnosti ves svet.

To so glavni obrisi Hitlerjevega cilja. Razložil jih je že v knjigi "Mein Kampf"—brali smo jo in nismo je hoteli razumeti, ker se nam je zdela blazna, nesmiselna. Danes vidimo, da je Hitler uresničil že veliko teh načrtov. Če jih pregledamo z vidika njegovega končnega smotra in z vidika napovedane metode, se moramo zgroziti: Blaznež, satan je na delu, naša propast je neizogibna, če se mu ob 12. uri ne upremo z vsemi močmi!

Načrt o zavojevanju Evrope je delal že leta 1923. Rauschning ga opisuje po predavanjih na nekem zborovanju takole:

"Ustvarili bomo enoten blok. V sredi bo bronasto jedro, velika centralna država. Češka, Moravska, Avstrija, zapadna Poljska bodo del te centralne države. (Ta del načrta je že izvedel). Okoli tega bloka bo obroč malih in srednjih vazalnih držav, ki bodo tvorile železno okovje velike Nemčije. Baltičke države, do skrajne etnografske meje stisnjene in od severnega morja odrezane Poljska (žel), povečana Madžarska (deloma že), Srbija posebej, Hrvatska posebej (o Sloveniji ne govori. Ali nas je pritegnil k Avstriji ali prodal Italijanom), zmanjšana Rumunska (1), na več pokrajin razdeljena Ukrajina, ruske države na jugu in Kavkazu—to bo bodoča konfederacija Rajha, kjer naj bi Nemčija imela vso oblast. Na severu Finska kot vogal in steber, na jugovzhodu Georgija, Kavkaz kot drugi steber. (Približno tako karto so širili Nemci že med zadnjo vojno).

"Vse to pa bo cementirano s skupno armado, skupnim gospodarstvom, skupnim valutnim sistemom, s skupno zunanjo politiko. Toda ta konglomerat bi ne imel bodočnosti in bi bil zapisan propadu, če bi ne imel že v naprej določenega programa v raznarodovanju, v iztrebljanju narodov. Zato smo si smernice te uničevalne politike že začrtali. Resnica je, da je za belo nordijsko raso največja nevarnost v ogromni pločiviti slovenskih in orientalskih narodov, ki kakor vsa nižja plemena nadomeščajo pomanjkanje kvalitete s kvantiteto, to se pravi z rodovitnostjo svojih žen.

Povojna boljševiska agrarna politika, to je razkosanje veleposestev na male kmečke kolonije, to je ploditev še povečala v nevarni meri. Treba bo torej zopet iztrgati male slovenske kmete, ki so po svoji naravi tlačanski, in jih postaviti v položaj neposredujočih proletarcev, da se bo tako zmanjšala njih plodovitost. Rodovitna zemlja bo morala preiti v roke novega razreda—razreda nemških gospodarjev. V vsem vzhodnem prostoru ima samo Nemec pravico do veleposestva. Pokrajina s tujim plemenom bo morala

zopet postati dežela tlačanov, poljskih dninarjev in tovarniških delavcev (druge Hitler izrečno pravi: nekvificiranih.)"

Še dalje, popisuje Rauschning, kako so si Hitler in njegova družba zamislili gospodarsko in politično oblast na račun slovenske krvi in zemlje: "Ne gre torej zato, da bi ustvarili nove kolonije v notranjosti Nemčije. Kolonizacija se bo morala izvršiti le na etnografsko tujem prostoru, to se pravi s zavojevanjem novega državnega ozemlja. Ne malih kolon, ampak kolonije veleposestnikov. Vsa veleposestva, ki so jih razkosale agrarne reforme versajskih držav, bo treba zopet združiti in jih izročiti nemškim vladninom; tu gre zlasti za velika posestva na vzhodu." (Ali niso začeli s to politiko že po sudetski katastrofi? In preselitev tirolskih, baltičskih Nemcev?)

"Mala posestva v Nemčiji bodo združili, uvedli obdelovanje s stroji in ustanovili tovarne. Razlašeni posestniki pa bodo dobili v dedno last obnovljena veleposestva na novi Slovenski zemlji. Tako bo nemški kmet le posestnik ali kvalificiran industrijski delavec poljskega dela pa bodo opravljali tujerodni dninarji za prav nizko plačo. (Poznamo že koloniziranje poljskih in čeških kmetov, sezonskih delavcev).

Še dalje so že leta 1932 kovali načrte na naš račun: dobesedno "Ploditev Slovanov je treba iztrebiti. To je prvi cilj. Drugi cilj: Ustvariti razred nemških gospodarjev, in jih popolnoma ukoreniniti. Nemška elita je poklicana, da postane elita gospodarjev vse Evrope in klično vsega sveta."

Kako se bo ta privilegirani razred ukoreninjal. Z biološko selekcijo—nobene zveze in ploditve s tujerodcem. (To so že uvedli na Poljskem); s socialno preureditvijo—uničiti je treba buržuazijo prav tako kakor delavstvo; z omejitvijo izobraževanja. Hitler je rekel: "Imeti bo treba pogum, da se bomo lahko vrnili k sistematični nevednosti in poganstvu. Kultura in veda sta vedno predstavljali nevarnost za gospodujoči razred. (Zato zapirajo šole na Češkem in Poljskem). Toda svoboden dostop do izobrazbe je bil še bolj nevaren ohraniti suženjskega razreda. V izobrazbi in znanosti moramo zopet dati značaj tajne kulture, ki je pridržana le privilegiranec. Samo zato ceno bo znanost zopet zabila svojo prvotno vlogo—dajati gospodarjem sredstva za gospodovanje nad človeško in nadčloveško naravo" (Šele ko bomo za ohranitev kulture; če jo izgubimo, čaka ves svet popolna propast).

Omenjeno zborovanje je zaključil Hitler takole:

"Kar govorimo tukaj, mora ostati strogo tajno. Kar sem slišal o naši vzhodni politiki, odobravam vse. Toda dragi tovariši, eno morate pred vsem imeti pred očmi:

"Do svetovne oblasti ne bomo prišli, dokler ne bomo imeli prej v svojem središču jedra solidne moči. Jedro 80 do 100 milijonov Nemcev, ki tvorijo kompaktno enoto. Za to bo moj prvi cilj ustavitve tega jedra, po katerem ne bomo samo nepremagljivi, ampak bomo za vse večne čase v odločilni premoči nad vsemi evropskimi narodi. To navsezadnje niti ne bo tako težko. K temu jedru spada Avstrija. Prišla bo sama po sebi. K temu jedru spada tudi Češka in Moravska in zapadne pokrajine Poljske, do nekaterih prirodnih strateških mest. (Sedaj razumemo, zakaj so Nemci dopuščali ostanek neke Poljske—da ustvarijo vazalno državo kot Slovaško). Tudi Baltičke

države bo treba priključiti, saj je bil vladujoči razred stoletja nemški. (Zakaj je pristal na koncesiji Rusije, nam bo jasno pozneje).

"Kadar bomo hoteli ustvariti svoj veliki nemški Rajh v njegovem definitivnem obsegu, bo naša dolžnost, da pokončamo te narode. Ni razloga, ki bi nas pri tem oviral. Naša doba nam daje vsa tehnična sredstva, da bomo razmeroma s lahkoto uresničili te presaditvene načrte. Povojni čas je izzval notranje preseljevanje ljudi—proti temu je naš pokret neznamenat malenkost. Češko-moravske kotline bomo kolonizirali z nemškimi kmeti. (To se že vrši). 'Presadili' bomo Čeha in druge Slované iz teh vzhodnih pokrajin v Sibirijo in Volinijo (tudi to je že v teku na Poljskem). Nakazali jim bomo 'rezerve' v novih konfederativnih državah Rajha."

(Dalje prihodnjič.)

Alice Meglich:

Velike spremembe v naš dobrotit

Mnogi se še dobro spominjamo časov, ko ni bilo avtomobilov in tovarnih avtomobilov pač pa se je vozilo s konji in vozovi. Groceristi, mesarji in mlekarji so dovažali na dom, nekateri v odprtih vozovih, drugi zopet v zaprtih, itd. Izmed vseh pa imamo najbolj v spominu mlekarke vozove, ki so bili vsako jutro prvi na cesti in se je slišalo že od daleč: klopiti, klop in glas voznika: "hoouoo!" Potem zopet: "gidapp..." To je bila jutranja pesem, ki je pa popolnoma minila v sedanjih modernih časih. Toda, sedaj je v tem pogledu vse drugače. Moderni tovorni vozovi so napravili dovoz vse lažji in mirnejši, kakor tudi v vseh ozirih sanitarnosti.

Dalje se tudi prav dobro spominjamo, ko smo šli sami ali poslali otroke naravnost v mlekarino po mleko s "pelco" in mlekar (v največjih slučajih mlekarica, te so bile zelo prične) so nam postregle kar z jemačo iz posode (kante). Takrat se ni gledalo na to, če dobijo nekateri več smetane kot drugi, ker takrat ni bilo sredstev, da bi se enakomerno delilo. Vse mleko je bilo v enakih posodah in razredu.

Kako čudovito se je vse izboljšalo za konsumente. Sedaj je vse pod strogimi zdravstvenimi predpisi in oblasti v katerih področje spada mlekarstvo, so pazno na delu, da se ravna po predpisih. Ko vidimo na sedanjih steklenicah s katerimi se je popolnoma odpravila nekdanja pelca ali druge vrste posode, točno zaznamavajo kakšne kvalitete je mleko, smo sigurni, da je ravno iste vrste kot je na pokrovcu zapisano. V današnjih časih pridejo inspektorji od zdravstvenih oblasti do mlekarjev in vzamejo s seboj vzorec mleka, katerega potem v laboratoriju preizkušajo, da zagotovijo ako je prave vrste.

Kdo je vedel za take preizkušnje leta nazaj? Edino na kar se je pazilo, je bilo, da je bilo mleko čisto in prave toplote. Mnogokrat se je pripetilo, nezazeleno, namreč, da se je farmarju mleko pokvarilo ta čas, ko ga je dovažal do mlekarjev in to največkrat v poletnem času, ko je bila huda vročina. Kaj je bilo drugega za storiti, kot vrniti mleko farmarju in biti ves dan brez mleka za odjemalce kakor tudi farmar brez plače. Kako hudo je bilo za vse stranke in to največkrat takrat, ko je bilo manj mleka in ko je bila trgovina za mleko največja, to je v poletju.

Tudi potem, ko so začeli dovažati mleko na dom v steklenicah, ni bilo še modernih načinov, da bi bilo mleko pravilno urejeno, da se ni takoj spridilo,

lo, oziroma skisalo. Jaz vem iz lastne izkušnje, kako je bilo težko za gospodinjstvo postreči s kavo, ko ni bilo mleko za rabo.

Vzelo je mnogo časa, truda in preiskav, predno se je pronašlo vzrok in dobilo prava sredstva, da dobivamo v tem oziru tako dobro postrežbo kot jo dobiva današnja gospodinja. In začeti so morali najprvo pri farmarjih, da so jih poudčili, kako proizvajati boljše vrste mleko. Nekateri farmarji so takoj sledili nasvetom, drugi zopet so rajši vse skupaj pustili kot da bi se ukvarjali s sitnostmi. To je bil problem, ki je stal mnogo denarja, predno se je prišlo do uspeha. Priznanje zaslužijo vsi tisti farmarji, ki so bili ubogljivi in storili vse v svoji moči v tem interesu, ki je za ljudsko zdravje. Za svoj velik trud so pa ti proizvajalci dobili od vlade še posebno priznanje in njih mleko nosi pečat "Approved Dairies Milk."

Sposobno nadzorstvo na farmah je prvi korak k dobivanju dobrega mleka do vrat mestnih odjemalcev. Mleko zna imeti postavne zahteve, ampak obenem mu manjka tisti slasten okus, katerega ima mleko najboljše vrste in to je le tisto mleko, katerega dovažajo v mesto mlekarji, kateri imajo potem pravico prilepiti na pokrovček, da je mleko od "Approved Dairies."

Dodati želim še to, da ne samo živina, pač pa tudi vsi delavci, ki delajo po mlekarinah in ki imajo z mlekom količaka opraviti, se morajo dati vsako leto preiskati pri zdravniku, da s tem zavarujejo vsako morebitno neprimliko, ki bi škodovala ljudskemu zdravju. Torej če se oblasti toliko trudijo za naše zdravje, potem bodimo tudi mi oprezní, da dobimo najboljše vrste mleko na svoj dom.

Farmarji, ki prodajajo "Approved Dairies" mleko, so poučeni, kako negovati in hraniti krave ter koliko hrane morajo dobiti vsak dan, da producirajo boljše mleko. To so videti vse malenkostne stvari, toda ravno s tem se je doseglo izboljšanje v vseh ozirih. In ravno zato so farmarji, ki so pripravljani žrtvovati na vse načine, opravičeni biti deležni tudi višjega priznanja kakor tudi boljše ceno za mleko kot drugi, ki jim ni nar, da dajo najboljše svojim odjemalcem.

Največji problem mlekarke obrti je, da bi odjemalci upoštevali in znali ceniti vse to ogromno delo in kako se pazi vseh opredeljenih resnično vrednost, katere nam doprinašajo k splošnemu zdravju farmarji in podjetja, kjer so si zaslužili biti deležni pečata "Approved Dairies."

Po mojem mnenju ni hrane, na katero se bolj pazi in kateri se da več pozornosti kot ravno mleko. Zato lahko verujete, da je mleko zares najbolj izpopolnjena hrana za otroke kot starejše. Pomnite, kadar zdravnik priporoča mater, da naj premeni na druge vrste mleko, on ne misli, da mleko, katerega ste rabili, ni dobro, ampak to pomeni, da je mleko več vrst in nekatero bolj bogate vsebine kot drugo. In ravno zato bi morali paziti, da dobivamo za našo rabo mleko, ki je na pokrovcu zapisano "Approved Dairies" in potem se lahko zanesete, da dobivate najboljše izmed vseh vrst.

(Nadaljevanje prihodnjič)

Romanje v Lemont

Mnogi čakajo na tale poziv. Ko smo lansko leto romali v Lemont k praznovanju blagoslovitve vogelnega kamna frančiškanskega samostana, smo že takrat obljubili, da bomo šli tudi takrat, ko bo samostan blago-

slovljen.

Še marca meseca nas je povabil zastopnik, brat Akurzij in naročil, da se organiziramo za tak izlet za dan 14. julija. Čas od takrat je hitro minul in sedaj je še samo nekaj tedno včas do 14. julija.

Med tem časom smo poizvedovali radi cen po železnici in dobili odziv da se lahko udeležimo tega izleta za ceno tje in nazaj samo \$6.25 do Chicaga in potem še 55c, taka cena je obljubljena in pri tem bo ostalo v kolikor se razvidi sedaj. Mogoče, da bomo imeli pri tem še druge ugodnosti namreč, da bo ista cena veljala za tri dni: Od petka do ponedeljka ali pa od sobote do torka. Natančno o tem bomo še poročali.

Za danes je glavno to, da je cena omenjena in da vedo tisti, ki se želijo izleta udeležiti. O podobnem izletu je že pisala tudi Mrs. Albina Novak v smislu S. Ž. Zveze, kar pa ni nikakor v nobene nasprotju z izletoma za 14. julija. S. Ž. Z. bo imela izlet teden pozneje. Izleta se lahko udeleži kakor kateremu bolj ugaja.

Kdor bi se hotel prigrisati, naj to kar takoj naznani ali vsaj prej ko mogoče, da vemo kako sporočiti železniški družbi. Urad za prigrisatve bo pri Stefan Pirnatu 6121 St. Clair Ave. (Joe Grdina knjigarni) ali pa sporočite podpisane. Več o tem bo še sporočano.

Anton Grdina.

Lorainški kotiček

Josephine Eisenhardt

Na dan kinčanja grobov se je tukaj poročila mladenka Agnes Jančar iz 30. ceste. Mladenec Anthony Mroski ji je obljubil, da jo bo spremljal v bodočem življenju. Želim jima kar največ sreče v zakonu.

Iz tukajšnje višje šole so graduirali sledeči naši fantje in dekleta: Mary Baraga, Angeline Mahnič, Mary Pogačar, Mary Škapin, Madeline Urbas, Jennie Tomažič; za posebno pridnost pa sta bili odlikovani Rozi Skrijanec in Sylvia Žiberna. Fantje so pa sledeči: Frank Jere, Joseph Seražin, Mike Rutar in Frank Zorc.

Iz naše farne šole pa so izšli sledeči: Louise Boughton, Evelyn Debevec, Emma Jere, Dorothy Novak, June Reising, Pavline Seražin, Bernardine Urbas, Jeanie Znidaršič, Louise Zorc, John Novak, Robert Klinar, John Kurjan in John Krumpal.

Na Oberlin Business kolegiju pa je graduirala mladenka Victoria Kumše.

Vsem tam našim mladim fantom in dekletom čestitamo k njihovim uspehom in pridnosti ter upamo ni želimo, da bodo ostali še za naprej prav dobri in pridni ter v ponos svojim staršem in vsej slovenski naselbini.

V tukajšnji blonišnici se nahajati Mrs. Louse Matičič in Mrs. Ludvik Petkovšek, ml. Obe sta prestali težki operaciji. Operirana je bila tudi Mrs. Angela Kozjan in se še sedaj nahaja v zdravniški oskrbi. Vsem tem našim rojakinjam želimo, da bi se čim prej prav dobro pozdravile. Precej časa sta na bolnišnici listi tudi rojaka Lovrenc Jemc in Anton Černilec. Rane, ki sta ji dobila po nesreči, se jima le počasi celijo. Jemc je poškodovan na nogi in črnilce pa na roki. Upamo, da se bosta tudi ta dva naša rojaka kaj kmalu pozdravila.

Če verjameste al' pa ne

Na prostoru, kjer se križajo Waterloo Rd., in 156. ceste, je stal neke jasne mesečne noči zelo navdajen pijanček in vpil gori proti mesecu: "Kaj boš ti, ki si komaj vsak mesec enkrat okrogel, jaz pa vsak dan!"

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Mayr

Prispeli smo na širok, odprt prostor med šotori. V gostih vrstah so stali bojovniki naokoli. Najbrž zborovalni prostor, sem zasidil, indijanski parlament.

Dostojanstveno so stopili poglavarji na sredo in sedli. Nekaj bojovnikov, menda starešine, je pristopilo, sedli so poglavarjem nasproti v polkrogu.

Nisem se dolgo obiral, kar se del sem in mignil tudi Bobu, naj sede za menoj.

Komančem moja drznost ni ugajala.

"Zakaj je sedel beli človek?" je vprašal Tokeihun.

"Zakaj bi naj ne smel sedeti?"

"Obtoženec mora stati pred sodniki."

Prezirno sem zamahnil z roko.

"Zakaj me mislijo rdeči bojovniki soditi? Saj bo vendar Old Shatterhand nje sodil."

Niti trenili niso njihovi nepremični obrazi. Pa na njihovi kretnjah sem opazil, da jih je moj odgovor iznenadil.

Tokeihun je odgovoril:

"Beli mož govori šalivo! Pa naj sedi! Ampak zakaj je osvo-

bodil črnega moža in ga vzel s seboj na kraj posvetovanja? Ali ne ve, da nigger ne sme sedeti vprhi rdečega moža?"

"Črni mož je moj služabnik. Ako mu zapovem, bo sedel, pa če stoji poleg tudi tisoč rdečih poglavarjev."

Pripravljen sem. Posvetovanje naj se začne!"

Predrzen je bil moj nastop. Pa le brezobzirna predrznost me je utegnila rešiti. Čim predrznejše sem nastopal, seveda ne da bi Komančev žalil, tem bolj je zalaglo pri teh divjakih. Ubogljivost in plahost bi bila moja poguba.

In zasedanje se je začelo.

Tokeihun je poiskal svoj umazan calumet, si ga počasi in dostojanstveno nadeval, pokadil predpisane obredne dime in dal pipo sosedu. Vsi so kadili, meni pa pipe niso dali.

Po tem uvodnem obredu je Tokeihun vstal in začel svoj govor.

V družbi s tujci je Indijane molčec ali vsaj redkobeseden. Kjer pa je treba, razvije vse svoje govorniške zmožnosti. In govorniška nadarjenost indijanskega poglavarja prav nič ne zaostaja za gostobesednostjo recimo kakega evropskega parlamentarca. Med indijanskimi poglavarji je mnogo takih, ki kar slovijo po svojih govorniških zmožnostih. Nikjer se niso učili retorike, pa v svojih govorih poznajo in uporabljajo vse govorniške trike in navade in se kosajo z najboljšimi govorniki kulturnih dežel. Pestra bujnost njihovih govorov spominja živo na izrazito pestrost orientalskih jezikov.

Tokeihun je seveda začel z običajnim uvodom, ki je Indijancu vsikdar pri roki, kadar govori zoper bdelega človeka, namreč s splošno obtožbo zoper belo pleme. Govoril je glasno, da ga je lahko vsa družba čula. Vse je pozorno molčalo.

"Beli človek naj poslušaj, kaj ti Tokeihun, poglavar Komančev bo govoril."

Mnogo mnogo solne je že zašlo, odkar so rdeči ljudje sami živeli med obema velikima vodama. Postavili so si mesta, sadili so drevje, hodili so na lov. Njihov je bil solnčni žarek, njihov je bil dež, njihova last so bila jezera, njihova last reke, njihov je bil gozd, njihova gorovja in prireje in savane široke zemlje. Žene so imele in hčerke, brate, sestre, sinove in otroke. Srečni so bili.

Pa prišli so belokožci. Njihova polt je bila bela ko sneg, ki pada na gorah, njihovo srce pa

je bilo črno ko oglje. Malo jih je bilo izprva in rdeči možje so jih gostoljubno sprejeli v svoje wigwame. Toda prinesli so s seboj ognjeno orožje in ognjeno vodo, prinesli so druge bogove in tuje duhove. Izdajstvo so prinesli v deželo, mnogo boleznih in pa smrt. In vse več jih je prišlo čez veliko vodo, njihov jezik je bil lažniv in njihovi noži so bili ostri. Rdeči možje so jim verjeli, pa beli so jih prevarili.

Izročiti so morali belim svoje dežele, kjer ležijo grobovi njihovih pradedov, beli so jih pregnali iz njihovih wigwamov in lovišč. In če so se branili, so jih beli pobili. In da bi jih laže pobili, so sejali belokožci razpor med rdeče rodove, ki morajo umirati, kakor umira coyot na preriji.

Zato naj bodo prokleti belokožci, prokleti tolikokrat, kolikor je zvezd na nebu in listja na drevju!"

Glasno pritrjevanje so žele Tokeihunove grozeče besede.

Pomolčal je pa nadaljeval:

"Eden teh belokožcev je prišel v wigwame Komančev. Ta človek ima barvo belih lažnivcev in govori jezik izdajalcev. Pa rdeči možje bodo poslušali njegove besede in ga pravično sodili. Naj govori!"

Sedel je.

Za njim so po vrsti še drugi trije poglavarji. Vsak izmed njih je govoril približno isto in pozval mene, naj odgovorim.

Med njihovimi predavanji sem vzel list papirja iz žepa in poskušal narisati obraze poglavarjev z bojovniki in šotori v ozadju.

Poglavarji so povedali, kar so mislili povedati. Tokeihun pa je pokazal na mene in dejal:

"Kaj počenja beli mož, medtem ko govorijo poglavarji Komančev?"

Vstal sem in mu dal list.

"Veliki poglavar rodu Racuro naj sam pogleda, kaj sem počenjal!"

Strme je gledal Tokeihun list.

"Uff —!" je kriknul.

"Uff —! Uff —! Uff —!" so vzklikali njegovi trije tovariši poglavarji, ko so videli papir.

In Tokeihun je povedal:

"To je velika medicina! Beli mož je začaral duše Komančev na tole belo kožo! Tule sedi Tokeihun, tule so njegovi trije bratje in tamle stojijo bojovniki in šotori —"

Kaj bo belokožec storil s tole kožo?"

"Rdeči mož bo koj videl, kaj bom storil."

Vzel sem mu papir in ga še pokazal Komančem, ki so stali za menoj, vsi so osupli gledali preprosto risbo. Nato pa sem list zmečkal v kroglico in jo stlačil v puškino cev.

"Tokeihun," sem začel, "sam si dejal, da sem začaral vaše duše na tole belo kožo. In glej, sedaj tičijo te vaše duše v puškini cevi! Ali jih naj izstrelim v zrak, da se bodo razleteli na vse štiri vetrove in da nikdar ne bodo živeli v večnih loviščih vaših pradedov?"

Moje besede so delovale naravnost strašno.

Poglavarji in bojovniki, vse je planilo na noge, eden sam krič groze je zadonel po zborovanju. Skoraj preveč uspeha!

Brž sem jih pomiril.

"Rdeči možje naj lepo mirno sedijo in naj kadijo z menoj pipo miru! Če bodo moji bratje, jim bom vrnil njihove duše."

Jadrno so spet sedli. Tokeihun je prijel za pipo.

Na misel mi je prišla vragolija, ki bi morebiti rdečkarje še bolj omehčala.

Dalje prihodnjič

1940	JUNE	1940
Sa	Mo	Tu
2	3	4
5	6	7
8	9	10
11	12	13
14	15	16
17	18	19
20	21	22
23	24	25
26	27	28
29		

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JUNIJ

23.—Piknik Slovenske šole SND na Močilnikarjevi farmi.

23.—Dom. zapadnih Slovencev proslavlja prvo obletnico piknikom na 6818 Denison Ave.

23.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi piknik na Pintarjevi farmi; bogat program in nagrade za stare in mlade.

29.—Modern Crusaders št. 45 SDZ ima ples na Glenridge pikniških prostorih, Green Rd. Johnny Pecon orkester.

30.—Farni piknik fare sv. Kristine na cerkvenih prostorih.

30.—Piknik mlad. pev. zbor. Slovenskega doma na Stuškovi farmi.

JULIJ

4.—Four Points Tavern ima piknik na Stuškovi farmah.

7.—Piknik društva Napredok št. 182 JSKJ na Stuškovi farmi.

14.—Piknik Slovenske združne zveze na Močilnikarjevi farmi.

14.—Skupna društva fare sv. Vida piknik na Pintarjevi farmi.

14.—Wickliffe Fire Dept. piknik na Stuškovi prostorih v Wickliffe, Ohio.

21.—Društvo sv. Družine, št. 207 KSKJ priredi izlet v Madison, O.

21.—Social Club ima piknik na Stuškovi farmah.

21.—Klub slovenskih groceristov in mesarjev v Collinwoodu priredi običajni piknik na Pintarjevi farmi.

28.—Piknik mlad. pev. zbor. Kanarčki na prostorih Slovenskega doma na Denison Ave.

AVGUST

4.—Piknik fare Marije Vnebovzete na Pintarjevi farmi.

4.—Pevski zbor Sloga ima piknik na Stuškovi farmah.

4.—Skupni piknik vseh združnic Slovenske moške zveze na Novakovih prostorih, Barberton, O.

11.—Na Pintarjevi farmi se vrši 7. Olimpiada Slovenske dobrodelne zveze.

11.—Godba Bled priredi piknik na Stuškovi prostorih v Wickliffe, Ohio.

11.—Dvor Marije Pomagaj, Reda Kat. Borštinarjev, št. 1640 priredi banket v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob priliki 25-letnice obstanka.

18.—Federacija Slovenskih narodnih domov priredi pevski program z sodelovanjem vseh pevskih zborov.

25.—Zveza društev Najsv. Imena priredi slovenski Baragov dan v Brae Burn Garden, 25000 Euclid Ave.

25.—Društvo Soča, št. 26 SDZ priredi piknik v Slovenskem domu na 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

8.—Podružnica št. 32 SZZ obhaja 11. obletnico ustanovitve.

22.—Društvo "Tabor" št. 139 SNPJ proslava 30 letnice v SDD na Prince Ave.

OKTOBER

6.—Mladinski zbor Slavčki imajo prireditev v SND na St. Clair Ave.

12.—Collinwoodske Slovence št. 22 SDZ priredi zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

12.—Društvo Martha Wash-

ington št. 38, SDZ, prireja ples v Slovenskem narodnem domu na St. Clairju. Igra Johnny Pecon in njegova godba.

19.—Podružnica št. 3 SMZ priredi plesno veselico v Slovenskem domu na Holmes Ave.

26.—Slov. združna zveza priredi zabavni večer v Slov. domu na Holmes Ave.

26.—Modern Knights, št. 57 SDZ "Halloween Dance" v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

27.—Praznovanje 15 letnice zbora Ilirije v Slov. domu na Holmes Ave.

NOVEMBER

3.—Pevsko društvo Zvon priredi jesenski koncert v SND na 80. cesti.

3.—Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ priredi pestro izbran program v obeh dvoranah Slovenskega doma na Holmes Ave.

9.—Pevski zbor Adria priredi koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

17.—Slov. pevsko društvo Lira priredi koncert v SND.

Zahvalni dan. — Junior liga SDZ priredi Zvezin dan v SDD na Waterloo Rd.

30.—Vantage Racquet Club priredi ples v Twilight dvorani. Trebarjev orkester.

30.—Društvo Ložka Dolina (Lož Valley) priredi veliko plesno zabavo v SND na St. Clair Ave. Godba Johnny Pecon.

DECEMBER

7.—Društvo Blejsko jezero št. 27 SDZ priredi ples v SDD na Waterloo Rd.

22.—Božičnica mladinskega pevskega zbora Škrjančki v Društvenem domu na Recher Ave.

—Herpelje. — Na strmem klancu pod Sv. Socerhom so postavile zavore na vozu, ki ga je vodil Just-Sancin, star 29 let. Ko je skušal voz ustaviti je padel pod kolesa in zadobil težke poškodbe.

Japonska legenda

Ko je jesenski veter cefral poslednje liste z dreves in je pihal po strniščih, se je kmet Šogu ulegel, da bo umrl, in v prvih dneh zime je šla tudi njegova žena za njim. Ona ni nerada zapustila zemlje, zakaj življenje je bilo zanjo trdo in jako grenko in vedela je, da pride zdaj v veliki mir in pokoj. Vendar ji je bilo bridko pri srcu, da bosta v tej grenkobi življenja ostala sama dva njena otroka, dva fantka, ki ju je bila doslej mogla braniti spricho trdnosti slehernega dneva. In tako se je žena borila s smrtjo, ki jo je hotela odrešiti, borila se je dan za dnem in uro za uro. Toda nekega večera, ko so svečniki udarjali na veliki zvon templja, jo je vendar čutila, kako je stala pri njenem ležišču in zavedala se je, da ne bo brez nje nič več odšla iz hiše. Tedaj je še enkrat povzdignila svoj, že pojemajoči glas k boginji Kvanoni, ki se zavzema za otroke in izročila ji je v varstvo svoja dva fantka, ki sta plaho ždela v kotu, tresoč se ko dve mladi živalci spricho bližine smrti.

A dozevalo se je, ko da bi boginja Kvanon v tej uri zatila nila oči in ko da nič ne vidi trpljenja, ki je zadelo oba otroke. Ostala sta sama v mali, ubogi koči, kjer so ponoči stokale lesene stene, kadar je brila burja. Ljudje so prišli in rekli:

"Vajini starši so nam dolžni proso še od zadnje žetve!"

Fantka sta molčala. Saj nista vedela, kaj da je dolg. Vide- la sta le, kako so se možki ozirali po tesni bajti, kako so vzeli skrinjo, majhno posodo in lonce in so vse odnesli. In zvečer je bila hiša prazna, tako prazna, kakor da bi jo bil veter pomel. Na tleh sta čepela oba fantiča. Povešenih oči sta zrla v plapolajoči ogenj na ognjišču, ki ju je mogel komaj ogreti, tako je bil slaboten. In ko je ugasnil poslednji plamenček, sta razprostrla svojo tanko odejo in odela z njo svojo borna telesca in sta skušala zaspati. Močno sta se tiščala drug drugega in sta občutila drug drugega drhtenje.

Starejši, Saki, je zašepetal:

"Vzemi več odeje, bratec, tebe tako tako zebe!"

"Nič me ne zebe," je odvrnil mali Sito in zobki so mu zašklepetali. "Ne, zares me le malo zebe, kar ti se zavij."

Zjutraj se je hudemu mrazu pridružila še lakota. A sklede in skrinje so bili drugi odnesli in niti zrnca riža ni bilo v hiši. Otoka sta odšla k vaškemu glavarju:

"O-Omo," sta zaprosila, "daj nama dve skledici riža!"

"Ali plačata?" je O-Omo vprašal in njegovi debeli prsti so žvenketali z novci v žepu.

"Ne moreva, gospod," je dejal Saki, "nimava nič denarja. Toda od staršev imava odejo."

"Pokaži jo, mogoče je vredna nekaj prgišč riša." Ogledal si je ubogo odejo, se ozrl na posode z rižem, ki so stale pripravljene za goste, in dal jima je najmanjšo. Fantka sta prekrizala roke na prsih in se hvaležno priklonila. Počlenila sta na prag in medtem ko sta jedla, sta videla, kako padajo velike snežinke. Potem sta počasi odšla. Visoko na hribu je stala soha boginje Kvanone, ki ljubi otroke. Saki je vedel za pot. Toda pot je bila težka, sneg je že na debelo zapadel in bilo je hudo mrzlo. Otoka sta trepetala, zakaj oblekici sta bili že preperele in nista nič greti. Nič nista vedela, kako dolgo sta hodila. Saki je tiho govoril o boginji, ki sedi v templju in se v svojem usmiljenju zavzema za ljudi, ko so utrujeni.

Otoka sta bila jako trudna. Komaj sta še čutila mraz. Saki je pripovedoval malemu bratu Situ o cveticah, ki rastejo poleg poti pred boginjo, o belih cveticah,

ki v njih bivajo duše majhnih otrok. Pripovedoval mu je vse tiste pristrčne legende, katerih ga je bila mati naučila in vse tiste drobne pesemce o smehljajočih se pomladnih dneh, ki pridejo na zemljo.

In smehljaje sta počivala otoka na poslednjem klancu pred templjem. Tedaj je pristopila boginja k njima in je pokrila oba trepetajoča otoka s svojim belim plaščem, ki sta pod njim pozabila na življenje. In ko je prišla pomlad, so spet zcvetele bele rože pred Kvanono, kateri ljubi otroke in sprejema ljudi, kadar so utrujeni.

A kolikorkrat se je v krčmi na vznôžju hriba ulegel kak gost pod tanko odejo obeh otrok, je zaslišal, kako sta šepetala drobna glasova:

"Vzemi več odeje, tebe tako tako zebe!"

"Nič me ne zebe, bratec, le kar ti se odeni..."

IZ DOMOVINE

—Iz Bolgarije bomo uvozili turščico. Te dni je bila podpisana uredba o uvozu 5000 vagonov turščice, ki se ne bo ocarinila. Na ta način naj se onemogoči navijanje cen turščici in krije vsa domača potreba po tem blagu. Prizad je prvih 200 vagonov-turščice v Bolgariji že naročil.

—Prva tvornica avtomobilov v Jugoslaviji. V Rakovici je bila pred dnevi slovesno odprta prva tvornica avtomobilov v Jugoslaviji. Tvornica bo izdelala na leto več tisoč tovornih avtomobilov, pozneje pa bo izdelovala tudi potniške avtomobile.

—Nova grobova. Na Mari-borski c. 5 v Celju je umrl 71 letni vratar pri Rakuschu Rozman Maks. Na Dobravi je izdihnila 67 letna zasebnica Zupanc Marija.

MALI OGLASI

Oddajo se

4 sobe, kopališče, vse udobnosti. Vpraša se na 1052 E. 63rd St.

(143)

Sobo išče

Moški išče sobo pri mirni družini, najraje med 53. in 62. cesto, med St. Clair in Superior. Kdor ima kaj pripravnega, naj pusti naslov v uradu tega lista.

V najem

se odda tri lepe sobe spodaj; brez malih otrok; mlad par; starejši imajo prednost. Vprašajte na 6410 St. Clair Ave. zgoraj med 6 in 7 zvečer na številki (suite) 2.

(142)

Išče se dekle

za hišna opravila, ki ima v tem izkušnje; ostane čez noč; nič pranja ali kuhanja; plača \$7 na teden. Pokličite Yellow-stone 7466.

(142)

Priletna ženska

se išče za hišna dela na farmi. Zglasiti se je do 2. ure popoldne na 1097 E. 64th St., zgoraj, spredaj.

(143)

Lep krompir!

Naprodaj imam kakih 15 bušljev krompirja za seme po jako nizki ceni. Frank Mullec, 16811 Waterloo Rd., tel. KEnmore 3294.

(142)

Zavarujte vaš avtomobil

proti nezgodi \$5,000 do \$10,000 zavarovalnine za ljudske poškodbe stane \$21.08. \$5,000 zavarovalnine za škodo storjeno drugim avtomobilom, stane \$6.80. Zavarujem tudi avtomobile proti ognju in tatvini. Zavarujem hiše, trgovine in šipe pri trgovinah. Prodajam hiše in lote.

Vprašajte pri

John Zulich

18115 Neff Road

Telefon KEnmore 4221.

(143)

Odda se

v najem tri lepe sobe, nanovo dekorirane. Vprašajte na 955 E. 67th St.

(142)

Veliko vojaško dvo-motorno letalo "Douglas" izdelka je treščilo na zemljo v bližini zrakoplovnega pristana v Los Angeles. Pri tej nesreči so bile ubite štiri osebe. Letalo je stalo \$110,000 in je bilo na poskušni vožnji.

V irskem pristanišču Galway se je vkrčilo na ameriško ladjo, President Roosevelt, krog 720 Amerikancev; da se odpeljejo v Zed. države, da se tako umaknejo vojni nevarnosti.

HELENA HALUSCHKA:

Sin dveh očetov

Teta Ivana je prišla moža za roko:

"Gernot, daj sem sekiro!"

Gernot je dvigal roko, da bi udaril; žena se ni umeknila niti za las in ni trenila z očesom, toda njene široko razprte oči so žalostno zrlle v njegove. Izmekniti se je hotel tem očem in roka se mu je tresla pod njeno dlanjo, ki jo je čutil kakor težko breme.

"Gernot, daj sem sekiro!"

Veliko, dolgo telo se je zamajalo, sekira je zdrknila na tla. Kakor da je zdaj izginil urok, so ljudje priskočili, da bi pomagali, nekateri s senenimi vilami, drugi s krepelci, ženske pa s kamni v rokah.

A teta Ivana jih je osorno naglala:

"Pojdite domov, za tega moža jamčim jaz!"

Ljudje so jo poslušali pri priči.

Potem je teta Ivana prišla pijanca za rame in ga upognila proti tlom, k psu:

"Poglej, kaj si naredil!"

V Stopovih očeh je še plamtelo življenje. Zdelo se je, da nekaj išče. Teta Ivana je pokleknila obenj in si položila njegovo glavo na krilo. Stop je še skušal pomahljati, dvignil je oči k svoji gospodinj in v tem skoraj človeškem pogledu mu je ugasnilo življenje.

"Pojdi zdaj!" je ukazala teta Ivana možu. Obrisal si je pot s čela in se, videti je bilo, popolnoma streznil. Zmajal je z glavo kakor človek, ki ne razume, in je odšel.

V BLAG SPOMIN

DANES, NA 17. JUNIJA JE MINILO DEVET LET, KAR JE UMRLA MOJA HČI

Angela Diendl

Bol mi stiska srce ob spominu na Tebe, Angela, nadvse ljubljena hči moja. Odšla si v svetju mladosti in me pustila v neizrekljivi žalosti in tugi. Kratka je bila Tvoja zemeljska pot, a trnjeva. Okusila si vse bridkosti življenja, a vse je minilo. Naj Ti sveti rajska zarja sreče tam na nebeških livadah. Ob Tvojem grobu Ti v neizmeri boli kličem: "Angela, nebeško sonce naj Ti sije na Tvoj mirni dom!"

Ko bi ljubezen mogla zelo smrti streči, bi Tebi, Angela, še ne bilo treba trohneti.

Zalujoča in večno Te ljubeča Tvoja mati

MARY MODRIJAN

Cleveland, O., 17. junija, 1940.

z zajtrkom. Teta Ivana je rahlo potrkala na njegova vrata in ko se ni nihče oglasil, je vstopila. Ivan je popolnoma oblečen sedel ob oknu, si podpiral glavo z rokami in spal. Lase in roke je imel vlažne od jutrnje rose.

Prebedeti je bil hotel to zadnjo noč, da bi se zavedal, da je še tukaj, kakor je rekel; toda dremec ga je premogel in zdaj ga je zeblo.

Tedaj je vzela teta Ivana njegov glavo v svoje tople dlani in mu rekla: "Ivan, ljubeček moj!" Fant je začutil, da je pri tem kanila njena solza po njegovih licih.

Nekaj ur kasneje se je odpehljal. Rožamarija mu je ovila roko okoli vratu in ponudila lice v poljub. Komaj se ga je drznil dotekniti in ves je zardel.

Vsi so ga malo pospremili in mu mahali, dokler voz ni izginil.

Doma so se izogibali, pogledati drug drugega, ker so vsem silile solze v oči. Samo Rožamarija se je čisto odkrito skušala s staro deklo, katera bo huje jokala.

Zdaj se je začelo drugačno življenje.

Jesen je nastopila in pripravljali so se na zimo. Pomagala je vsa družina razen strica. Običajno so sadje, ga prebirali, vkuhavali in vsa vas je dišala po jabolkah, češljah in medu. Potem so odprli omare z zimsko obleko, jo prezračili, sprasili in preprožili — in zdaj je dišalo po sivki in naftalinu. Potem spet so prihajale ženske in otroci iz vasi in okolice in kakor vsako leto jemali od tete Ivane zimske darove: obleko, kozarec vkuhane sadja, pletenine in mnogo drugega. Nikdo ni vedel, odkod teta jemlje vse to bogastvo. A znala je mojstrsko varčevati in nikdar ji ni prišel kosček blaga ali kruha v nič. Pri tolikšem delu ni nikdo utegnil počivati in se igrati in neredko je Volbenk do smrti utrujen padel zvečer v posteljo. In dosti se je naučil. Če ga je prej dražilo, ko so kmetje tako umerjeno opravljali poljska dela, je zdaj vedel, da naglica in sila nista nikdar prida. Delo se mu ni zdelo več nadležna postranska zadeva v življenju, temveč poglavitna in prijetna stvar, ki je povrh tudi plačilo obnemem. Tem prijetnejši so bili zdaj trenutki oddiha in požirek studenčnice je bil krepčilo, ki ga Volbenk prej sploh ni poznal.

Tudi šola se je spet pričela in s tem vsakdanja vožnja v mesto. Tako prijetno je zeblo zjutraj v stari poštni kočiji, ko so se vozili v mesto. In zvečer, ko so se vračali s tega velikega potovanja, je Pavel vedno že vrh klanca trdil, da duha vas. Ni je duhal, toda že je mežikala s svojimi rdečimi lučmi iz doline, tudi če je goro in plan odevala gosta megla. Od vrha so konji radi dirjali, čutili so hlev. Okoli ušes je žvižgal veter in na daleč se je razlegalo ukanje, ki so se z njim vračajoči se fantje naznanjali:

Juhuhuhu!

In včasih se je jasno kakor odmev oglasilo odspod:

Juhuhuhu!

Rožamarija! In potem je romalo rdeče se bleščeče oko proti križpotu — bila je velika hlevna svetilka, ki je s teto Ivano čakala na otroke. Bodi sneg bodi dež, luč je bila vedno na svojem mestu in z njo je prihajala topla hiša in — mati.

Če gre dež, ima teta Ivana cikle na nogah in Volbenk ima posebno rad njihovo klopitanje po pesku na vrtni poti. Saj ga sploh vse veseli, tudi kadeči se mokri plašči, ki jih suše v kuhinji, ogenj in pokljanje polen in plamen; vseč mu je tudi babica, kadar se razburja, ker imajo fantje mokre noge; vesel je čokolade, ki ga vsak večer čaka na nočni omarici za povečerek; vesel je sonca in dežja, dela in počitka. V duši mu cvete večna

pomlad.

Sam ne ve zakaj.

S stricem sta zelo prijatelja

in po duši sorodna. Rada si pripovedujeta svoje misli, največ na nedeljskih izletih.

V Philadelphiji so splovili 35 tonsko bojno ladjo Washington. Na mali sliki je 15 letna Virginia Marshall iz Spokane, ki je krstila to novo ladjo.

Ušli so smrtni pasti. — Slika nam kaže angleškega častnika, ki pomaga ranjencu na angleško bojno ladjo, ki ga bo odpeljala na varno. To vojak je eden izmed tisoče ranjencev, ki so bili obkoljeni v Flandriji.

Na sliki vidimo razvaline francoske bolnišnice — porušeni — katero so razdejale nazijske bombe. Poročilo ne pove koliko je bilo ubitih ali ranjenih pri tem napadu.

"Stric, čemu hodiš peš, ko imaš vendar voz?"

"Ako lahko hodiš, ni prav, če se voziš."

"Saj bi si prihranil s tem mnogo časa."

"Nič ne de, pa zato prej vstanem. Tudi se ne maram pomehkužiti."

"Ali ti je udobje zoprno?"

"Da, če me spravlja ob notranje vrednote."

"No, potem moraš reči, da je tudi telefon nemoralen."

"Gotovo, in tisk in radio in vsa šara, ki nam je tako olajšala besedo, da je prišla že ob sleherni pomen. Zgubila je svoj trdni smisel in z njim so se raztegnili in omajali tudi pojmi. Ali mi moreš povedati, kaj pomenja danes beseda 'krapost'? Ne smej se, prosim! Vem, kaj hočeš reči: Krapost je stara devica s psičkom in rožnim vencem! Da je pa mogla nekoč beseda krapost obuditi na primer podoba Parsivala, to so ljudje ob telefonu, radiu in tiskarskem stroju pozabili. Ali morda veš, kaj pomenja beseda 'čast'? Ali še vedo to naši trgovci, naši velekapitalisti, časnikarji in diplomati? In kdo je kriv? Pisalni stroj, ki je tako pocenil obljuje, olajšal barantanje in laž."

"Da, stric, toda tudi ti sam se voziš z železnico in ne bi šel v Rim peš!"

(Dalje prihodnjic)

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 9571
Pripeljemo na dom.

ROGEL DRY CLEANING

6526 ST. CLAIR AVE.

Se priporočam, da daste vašo obleko čistiti in jo dobite nazaj kot novo.

HRANILNE VLOGE

TEKOČE OBRESTI PO 3%

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.
6235 ST. CLAIR AVENUE

NAZNANILO IN ZAHVALA

Tem potom naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je odšel po večno plačilo naš dobri oče, očim, stari oče in brat

Joseph Laurich

ki je za vedno zatisnil svoje blage oči dne 21. maja, 1940, v starosti 70 let. Položili smo ga k večnemu počitku na pokopališče Kalvarijo iz cerkve sv. Kristine v Euclidu.

Tem potom se želimo iskreno zahvaliti Rev. A. L. Bombachu za ganljive cerkvene obrede ter pogrebne mu zavodu August F. Svetek za lepo urejeni zadnji spreved ter vso uslugo.

Najlepša hvala za lepe vence, ki so jih položili ob krsti dragega pokojnika sledeči: Mr. in Mrs. Anton Tomšič Sr., Mr. in Mrs. John Mavsar in družina, Mr. in Mrs. Tony Tomšič Jr. in družina, Mr. in Mrs. Anton Laurich in družina, Mr. in Mrs. W. J. Jedacek, National Federation Postoffice Clerks, Local No. 72, Employees of Assembly Department of Warner and Swasey Co., Miss Dorothy Baytosh.

Srčna hvala za darove za sv. maše, ki se bodo brale v pokoj duše pokojnega in sicer: Društvo Najsvejšega Imena fare sv. Kristine, Mr. in Mrs. Anton Tomšič Sr., Mr. in Mrs. John Mavsar, Mr. John Perpar, Mrs. Mary Hochevar, Miss Lillian Banko, Mr. in Mrs. John Jamnik, Mr. in Mrs. Frank Novsak, Mr. in Mrs. Louis Lustic, Mr. in Mrs. Leo Stefancic (Kelso), Mr. in Mrs. L. Debevec, E. 147th St.; Mr. in Mrs. J. Perme in družina, Mr. in Mrs. Wisoky, Mr. Joe Koncilija, Mr. in Mrs. John Vidensek, Mrs. Anna Boldan.

Najlepša hvala za avtomobile, ki so jih dali na razpolago: Mr. Anton Tomšič Sr., Mrs. Rose Praznik, Mrs. Joseph Koncilija, Mr. George Miklusev.

Iskrena zahvala nosilec krste od društva sv. Vida, št. 25 KSKJ in društva Dvor Baraga, št. 1317 Reda Katoliških Borštarnarjev, ki so nosili krsto in položili pokojnika k zadnjemu počitku.

Iz srca se zahvaljujemo vsem, ki so prišli blagega pokojnika kropiti in ki so ga spremili na njegovi zadnji zemeljski poti.

Ljubi oče, spočijte se pod zeleno rušo in prosite pri Bogu za nas, da se enkrat vsi snidemo nad zvezdami!

Zalujoči ostali:

Anna Ivanc, Frances Rutar, Mary Miklusev, hčere; William, Joseph in Frank Laurich, sinovi; Victor, pastorek in sedem vnukov; Anton Laurich, Ruffsdale, Pa., brat; Anna Tomšic, Geneva, O., sestra in ena sestra v stari domovini.

Cleveland, O., 17. junija, 1940.